

Арина
Беда изгнати Богъ навъ цѣля Рубъ!

Федоръ
Видяхъ го азъ като сине — и искахъ
при себе си да го повикахъ тукъ —
но го оставихъ... Въ Угличъ го оставихъ...
Годуновъ ми князь Иванъ Петровичъ
да не оставяе Дмитрия! Какво
ще каже той сего? — Ахъ-да! Той и цѣля
да каже нищо веро — удивленъ е!

Годуновъ — който презъ мова
може с вдиганъ
и проситъ тѣлото.
Царю велики...

Федоръ
Той се удивленъ —
намъ така ми каза ти? — А Князь —
пробовъ се азъ покрай? — Арина — а? — както,
ако...

Годуновъ
Царю, ти трябъ да изгнати
да иде нѣкой оце внѣкъ внѣкъ Григоръ...

Федоръ
Защо? Азъ самъ ще идѣ! Исканъ Князь,
да видѣ самъ! Азъ никому не вѣрвамъ!
Войникъ сеприближава
до Годуновъ! /

Войникъ
Въ Серпуховскій пѣтъ се внѣкъ пущенъ!

Годуновъ
Царю велики, халъ иде веро —
войската ми ще загради Москва,
и ми сего не покрѣпихъ да постува иде!